

това вече да влѣзе въ новия животъ. Днесъ хората не разбиратъ страданията. Страданията сж прѣдсловіе на единъ вѣченъ хармониченъ животъ. Ако ти разбирашъ, че въ страданията се крие едно Божествено благо и че Божия духъ ти говори чрѣзъ тѣхъ, нѣма да се мине много врѣме и за тебе ще дойде такова благо, което никой не може да ти отнеме. Въ тебе ще се разбие една дарба, единъ талантъ. Ти може да си билъ и най-простиятъ човѣкъ, нѣкакъвъ орачъ или говедаръ, но посѣти ли те Божествениятъ Духъ, отъ тебе все ще стане нѣщо. Това срѣщаме и въ Писанието, дѣто се казва за Давида, който като го посѣтилъ Духа отъ обикновенъ говѣдаръ станалъ пророкъ. Той самъ казва: „Простъ говедаръ ме взе Господъ и пророкъ ме направи“. Какво се подразбира въ дадения случай подъ думата „говедаръ“? Говедаръ е най-простиятъ човѣкъ, който се занимава съ неразумни нѣща въ свѣта. Питамъ ви сега: кое е по-хубаво въ свѣта, да съграждашъ къщи на хората, да възниктавашъ дѣцата имъ или да покажешъ правия пѣть на хората? Азъ зная единъ прѣдприемачъ въ София който поелъ направата почти на половината къщи въ града. Но какъво отъ това? Отъ коя работа, обаче трѣбва да започнемъ? Ние трѣбва да започнемъ въ живота си отъ закона на Любовта, отъ него да изхождаме въ всѣка своя работа. Подъ думата „Богъ“ азъ не разбирамъ, че трѣбва да вѣрвашъ въ нѣщо. Да вѣрвашъ въ нѣщо, това е процесъ на мисълта. Подъ думата „законъ на Любовта“ азъ разбирамъ срѣда, въ която да можешъ да растешъ и да се развивашъ. Любовта е почва, въ която ти можешъ да живѣешъ и да използувашъ всички ней-